

NATUURLIEDJES

Suite schoolliederen

Jef TINEL (1885 - 1972)

Zomer en winter

Levendig

1. In de zo-mer is 't ple-zant, tra-la-la-la lie - re.
2. In de win-ter is 't ple-zant, tra-la-la-la lie - re.

The musical score for 'Zomer en winter' is in 2/4 time. It features a vocal melody and a piano accompaniment. The piano part consists of a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in the right hand, and a bass line in the left hand. The vocal part has two verses. The first verse is '1. In de zo-mer is 't ple-zant, tra-la-la-la lie - re.' and the second verse is '2. In de win-ter is 't ple-zant, tra-la-la-la lie - re.' The tempo is marked 'Levendig'.

7

Bloe - men geu - ren 't al-len kant, tra-la-la-la la!
Sneeuw be - dekt het gan - se land, tra-la-la-la la!

Vo-gels zin - gen
Wie op d' ijs-baan

The musical score continues with measures 7 to 11. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern. The vocal part has two verses. The first verse is 'Bloe - men geu - ren 't al-len kant, tra-la-la-la la!' and the second verse is 'Sneeuw be - dekt het gan - se land, tra-la-la-la la!'. The tempo is marked 'Levendig'.

12

wijd en zijd: 'le - ve lang de zo-mer-tijd'. In de zo-mer is 't ple-zant
dap-per glijdt, ju-belt: 'leev' de win-ter - tijd. In de win-ter is 't ple-zant,

The musical score continues with measures 12 to 16. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern. The vocal part has two verses. The first verse is 'wijd en zijd: 'le - ve lang de zo-mer-tijd'. In de zo-mer is 't ple-zant' and the second verse is 'dap-per glijdt, ju-belt: 'leev' de win-ter - tijd. In de win-ter is 't ple-zant,'. The tempo is marked 'Levendig'.

tra - la - la - la - la!
tra - la - la - la - la!
- - - - -

zeer langzaam

1. Hoe schoon is toch de mor - gen als al - les spreekt en
2. Hoe glanst het uit de ro - zen dit peer - lend drup - je
3. De klei - ne zil - ver drop - jes, dat blin - kend eel - ge -

leeft, en dat aan 't min - ste blaad - je een zil - vrig drup - je
daar, uit tul - pen en vi - o - len als di - a - mant zo
- steent, het zijn al vreug - de tra - nen dat ie - der blad - je

beeft.
klaar.
weent.
-

In de tuin,
- - -
- - -

in de tuin, o daar ben ik toch zo graag. Daar loop ik, daar spring ik om

43

boom en om bed. Daar roep ik, daar zing ik, wat heb ik er pret.

49

In de tuin, in de tuin, o daar ben ik toch zo graag.

55

Het regent (J. Brouwers)

1. Het re-gent! God ze-gent de tuin, de wei, de
 2. Het re-gent! God ze-gent de hel - ling en de
 3. Het re-gent! God ze-gent de men - sen mild en

60

ap - pe-laar, en dui-zend bloe-me kes te - gaar door fris-se mor-gen-
 heu - vel-top. Voor ie - der dier - tje valt een drop van fris-se mor-gen-
 va - der-lijk. Op al - len vliet het mals en rijk in fris-se mor-gen-

64

Gij frisse lelie op het veld (naar Spitta)

- re-gen, des He - ren ze - gen.
 - re-gen, des He - ren ze - gen.
 - re-gen, des He - ren ze - gen.

*Eenvoudig, zacht
 Stil murmelend*

71

1. Gij fris - se le - lie op het veld met u - we
 2. Wie schonk u 't he - re - lijk ge - waad met gou - den
 3. 't Is God die mij het aan - zijn gaf. Hij slaat steeds
 4. Die wast met dauw mijn kleed - je fijn en droogt het

77

blan-ke kroon, wie heeft u hier te pronk ge - steld, wie
 stof be kroon, strooid dat en Sal - mons pracht te bo - ven gaat? Geen
 op mij acht wind en zendt mij uit de de ho - ge af, een
 in de wind en en bleekt het in de zon - ne - schijn en

84

vertragen

(4)

maak - te u is en - gel smukt mij

toch zo lief ge bij de als zijn

schoon? tooid. nacht. kind.

5.De mens is

Eenvoudig, zacht
Stil murmelend

91

toch on - ein - dig meer dan bloem - pjes schoon ge - kleed.

Be-

98

vertragen

- den - ken wij dus dat de Heer ons ook zijn zorg be - steedt.

106

Sneeuwvlokjes (Fons Van de Maele)

1. Het wind - je in de bo - men zucht en dan - sen doen zij op en neer al

110

vlok - jes warr - len door de lucht. De vlok - jes, o zo
lus - ti - ger al meer en meer wijl ik er op te

115

wit, zo fijn, het is of zij te ker - mis zijn, 2.want
kij - ken zit, zij ma - ken heel de we - reld wit. 3.De

118

vlok - jes zijn een lust voor mij, ge - lijk een kind juich ik er bij.

122

Winterbuien

1.De

Lustig, niet te vlug

125

re - gen stort mijn hoofd - je rond, hij
sneeuw - tje schudt zijn rok - ske uit. Hij
wind - draai slaat zijn hoed - je stuk. Het
sta - hier koud mijn gans - je al - leen; maar

127

kletst en pletst al op de grond en
lekt en dekt de witte en
flapt en dekt de ruk - te guit, en
'k stap weer rap naar huis toe heen en

129

gutst en klutst de war - relt, en dwar - de
rolt en, en bolt - relt op
wip en en glip door

130

goot weg op. Mijn
luch - tig om. Hij
kei - en - grond. Ik
sneeuw en wind. Ik

131

tong - ske vangt een dik - ke drop en
 wie - gelt brok - jes tot een drom en
 vind het le - vend niet te - rug en
 vlieg als go - des za - lig kind en

133

'k lach en 'k lach om 't groot ge - weld van
 'k lach en 'k lach om 't zot - te spel van
 'k lach en 'k lach om 't rol - lend ding dat
 'k lach en 'k lach naar moe - ders troost die

135

wa - ter gie - ten
 blan - ke duif - jes
 in - het wa - ter
 't bib - brend kind - je

136

dat - nog zwelt.
 zon - der tel.
 ster - ven ging.
 war - mend koost.

137

Rob - bel de bob - bel 'k steek in mijn kap en
 Rob - bel de bob - bel 'k zit hier nu stil en
 Rob - bel de bob - bel, blijf maar in vree en
 Lo - pen-de bol - der en moeder is goed. In

II *II* *II*

139

doe geen en - ke - le stap.
 tuur naar uw dan - sen - de gril.
 laat u be - gra - ven ge zwee.
 d' armen der lief - de is het zoet.

II *II* *II*

141

Rob - bel de bob - bel vliet nu maar voort ge-
 Rob - bel de bob - bel jaag nu maar voort ge-
 Rol - len-de bol - der wind waait nog voort ge-
 Lo - pen-de bol - der, haast u maar voort ge-

II *II* *II* *II*

143

- stort uit d' o-pe-ne he - mel-
 - strooid uit d' o-pe-ne he - mel-
 - daald uit d' o-pe-ne he - mel-
 - vlucht voor d' o-pe-ne he - mel-

20 *3* *3*

145

(4)

- poort.
- poort.
- poort.
- poort.

2.Klein
3.Een
4.Ik
-

16

148

Zomeravond

1.Lich - te - kes en
2.Zwe - ven - de en
3.Zach - te - kes met
4.Fluis - te - rend in

150

dich - te - kes
stre - ven - de
klach - te - kes
't duis - te - rend

o - ver en
sier - lijk en
sterft in de
licht van de

152

weer
net
lucht
dag

drij - ven de
dan - sen de
't lied van de
lispt door de

mug - gen op - pe en
mug - gen 't a - vond bal-
mug - gen weg in - een
bo - men 't wind - je 'goên

156

(4)

Vergeet mij niet (Frans Willems)

neer. 1.Er bloeit een ten - ger bloem-
- let. 2.Het weet niet veel te zeg-
zucht. - - - - -
nacht'. - - - - -

162

- pje in on - ze groe - ne gouw. Zijn oog is als de
- gen, want tot elk een die 't ziet en spreekt het nooit dan
- - - - -

169

(2) *Oogstlied (Lode Lichte)*

he - mel zo hel - der en zo blauw.
en - kel: 'ver - geet, ver - geet mij niet!
- - - - -

177

1. De zon blik-semt bo - ven het land en
 2. Al brandt ook de hit - te u loom, de
 3. En dok - ken de wa-gens door 't spoor, 't is

181

rijpt dra de meel - zwa - re hal - men. Straks
 wind waait wel koel - te u te - gen. Dees
 feest dan, de storm - wol - ken dre - ven, want

183

zul - len de zei - sens weer gal - men in
 oogst, als een kost - ba - re ze - gen, ont-
 Vlaan - dren, mijn Vlaan - dren zal le - ven door

185

't land waar de zon bo - ven brandt. Waar blij-ven uw man-nen en
 - vouwt u een zon - ni - ge droom. Waar blij-ven uw man-nen en
 't werk van zijn volk d' eeu-wen door. Waar blij-ven uw man-nen en

mei - den, mijn Vlaan-dren uw vel-den staan rijp. Vul
 mei - den, mijn Vlaan-dren uw vel-den staan rijp. Vul
 mei - den, mijn Vlaan-dren uw vel-den staan rijp. Vul

schu - ren voor don-ke-re tij - den, gij man - nen en mei - den, 't is
 schu - ren voor don-ke-re tij - den, gij man - nen en mei - den, 't is
 schu - ren voor don-ke-re tij - den, gij man - nen en mei - den, 't is

194 (3) tijd!
 tijd!
 tijd!

De waternimfjes (B. Middelrig Bokhorst)

1.'t Pa-
 2.Maar
 3.Zij
 4.Zo-

200 - leis van ko - ning Mech - to - gild, de vorst van zee en
 als de eer - ste zon - ne - straal de golf - jes zacht komt
 zwem - men naar een ho - ge rots en la - ten drup - pels
 - dra de kin - dren wak - ker zijn dan vluch - ten zij weer

203

stro - men, staat op de bo - dem van het meer waar
 stre - len, weg slui - pen 's ko - nings doch - ter - tjes om
 spat - ten. Zij klim - men naar het top - je toe om
 he - nen, nog gauw een kus - hand naar de zon en

206

nooit het licht kan ko - men.
 met het licht te spe - len.
 daar de zon te vat - ten.
 al - len zijn ver dwe - nen.

(4)